Cena numeru pojedyńczego 20 gr.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nakład 15.000 egzemplarzy.

NASZA POCZTA

ORGAN ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW POCZT, TELEGRAFÓW I TELEFONÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

„NASZA POCZTA" pojawia się z początkiem każdego miesiąca. Konto P. K. O. 16.176. Zarząd Główny: Warszawa, Aleja 3 Maja 11. Tel. 122-16. Konto Zarz. Główn. 13.333.

W JEDNOŚCI SIŁA

Rok 4. **Warszawa, 1-go lipca 1928 roku.** **Nr. 9.**

SEJM ZAWIÓDŁ OCZEKIWANIA
PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Od tylu lat poruszana paląca sprawa poprawy bytu pracowników państwowych, nie może doczekać się pomyślnego rozwiązania.

Rząd Marszałka Piłsudskiego docenia konieczność polepszenia bytu pracowników państwowych.

Niemałe znaczenie posiada fakt, że przedstawiciele obecnego Rządu poraz pierwszy publicznie z trybuny sejmowej stwierdzili, że płace pracowników państwowych są głodowe. Dlatego Rząd wniósł do Sejmu nowe projekty ustaw podatkowych na pokrycie wydatków związanych z podwyższeniem płac pracowników państwowych.

Niestety, Sejm nie wykazał zrozumienia dla tej naglącej konieczności i większością głosów odrzucił wniesione przez Rząd projekty ustaw podatkowych.

W ten sposób Sejm uniemożliwił zasadnicze uregulowanie poborów pracowników państwowych, nie dając Rządowi pokrycia na zwiększenie płac.

A więc trzeba to stwierdzić z całą stanowczością, że Sejm zawiódł oczekiwania pracowników państwowych, którzy od tylu lat głodują i oczekują od najwyższych czynników w Państwie, polepszenia ciężkiej doli.

W rękach Rządu pozostała więc tylko tymczasowa pomoc w formie 15 proc. dodatków miesięcznych które — należy się spodziewać — będą każdomiesięcznie wypłacane pracownikom, poczynając od 1 lipca r. b.

Rząd zapowiedział wniesienie na jesienną sesję Sejmu nowych projektów ustaw na podwyżkę płac dla pracowników państwowych.

Sądzimy, że tym razem Sejm pod naciskiem opinji publicznej uchwali te ustawy. Moment ten dla pracowników państwowych jest bardzo ważny. Dlatego musimy się do niego odpowiednio przygotować.

W tym świetle wyznaczony na 26—28 sierpnia r. b. Kongres Związku Niższ. Prac. P. T. i T. nabiera tem większego znaczenia. Kongres ten powinien dać materjał, który może być bardzo pomocny w walce o poprawę bytu.

Dlatego to delegaci, którzy przybędą na ten Kongres, powinni przywieźć ze sobą możliwie wyczerpujące informacje.

Plenarne posiedzenie Zarządu Głównego.

Zarząd Główny obradował nad zwołaniem Trzeciego Kongresu.

W dniach 16 i 17 czerwca r. b. odbyło się kwartalne plenarne posiedzenie Zarządu Głównego Zw. Niższ. Prac P. T. i T. w lokalu Związku przy Al. 3-go Maja 11.

Posiedzenie otworzył prezes Zarządu Głównego, kol. Stanisławski po uzgodnieniu porządku dziennego, który został przyjęty przez zebranych.

1. Sprawozdanie prezesa.
2. Sprawozdanie skarbnika.
3. Głównej Kom. Rewizyjnej.
4. Dyskusja nad sprawozdaniami.
5. Omówienie sprawy 3-go Kongresu.
6. Sprawy organizacyjne i administracyjne.
7. Sprawa wydawnictwa „Naszej Poczty“.
8. Wolne wnioski i uchwały.

Prezes, kol. Stanisławski na wstępie wyjaśnił, że plenarne posiedzenie Zarządu Głównego zwołane zostało przedewszystkiem poto, aby ostatecznie zadecydować kiedy ma się odbyć III Kongres.

Następnie kol. Stanisławski zdał sprawozdanie z działalności od czasu ostatniego plenarnego posiedzenia.

Najważniejszą kwestją która była już poruszana na poprzednim posiedzeniu jest sprawa przeszeregowania. Sprawa ta została już załatwiona, lecz nie zupełnie po myśli naszych postulatów.

Tutaj zaznaczyć jednak należy że w myśl uchwały Rady Ministrów przy przeszeregowaniu pracownicy otrzymują awans tylko o jedną grupę, a nie o dwie, jak to niektórzy koledzy mylnie rozumieli. Wyjątkowo tylko pracownicy z grupy XVI przeszeregowani zostali o dwie grupy.

Koledzy, którzy zostali pominięci przy awansach, na skutek starań Wydz. Wykonawczego w Miništerstwie P. i T., awanse te otrzymają.

Również załatwiona została sprawa dodatków ubocznych, tak samo jednak nie całkowicie po myśli naszych postulatów.

Sprawa czyszczenia lokali służbowych przez niższych pracowników pocztowych przedstawia się o tyle lepiej, że wstawiono du budżetu Ministerstwa P. i T. odpowiednią sumę na ten cel, z której w r. 1928 dla większych urzędów przypadnie po 60 gr. za godzinę, a dla mniejszych po 50 gr. Całkowite zniesienie czyszczenia lokali nastąpi w r. 1930.

Postulat płacenia za przebyte klm. nie został w Ministerstwie uwzględniony.

Również nie zostało uwzględnione podwyższenie dodatku mieszkaniowego, w której to sprawie występowano łącznie z innemi związkami.

Sprawa odznak starszeństwa uwzględniona będzie po wejściu w życie pragmatyki służbowej, która ma być rozpatrywana na jesiennej sesji Sejmu. Wydz. Wyk. Zarz. Główn. wraz ze Związkiem Niż. Funkcj. Państw. wniósł szereg poprawek do pragmatyki, które będą uwzględnione. Również w niedługim czasie ma być wniesiona pod obrady Sejmu ustawa uposażeniowa i ustawa o państwowej służbie cywilnej.

Wydz. Wyk. Zarz. Główn. sprawami temi interesuje się i czuwa nad niemi.

Po sprawozdaniu Kol. Stanisławskiego, sekretarz Kol. Chamski odczytał protokuł z ostatniego plenarnego posiedzenia, a skarbnik Kol. Popielczyk zestawienie bilansowe za czas od 1.I do 31.V r. b.

Przewodniczący Gł. Kom. Rew. kol. Wolff, podkreślił zmiany jakie wprowadzone zostały w księgowości, odczytał protokuł Kom. Rew. z dn. 16.VI r. b. stwierdzający prawidłowe funkcjonowanie Kasy.

Kol. Wolff postawił wniosek o zmianę nazwy konta „Nasza Poczta” na „Książka Pamiątkowa”.

Następnie zabrał głos prezes Centr. Gr. Tech. kol. Warszyński, podkreślając, że dodatek techniczny wniesiony przez Pana Ministra P. i T. na Radę Ministrów nie został aprobowany, a specjalna pozycja wstawiona do preliminarza budżetowego na rok bieżący, została przez Kom. Budżetową skreślona. Mimo to, czynione są nadal usilne starania o wyjednanie tego dodatku. Pan Minister przyrzekł, iż sprawę tę ponownie wniesie na Radę Ministrów. Sprawa rozszerzenia etatów technicznych przedstawia się pomyślnie.

W sprawach organizacyjnych Kol. Warszyński zaznaczył, że technicy w Okręgu Warszawskim i Krakowskim gremjalnie występują z Zrzeszenia pracowników technicznych i przystępują do naszego Związku.

Po obszernej dyskusji i wyjaśnieniach Kol. Stanisławskiego, **Zarząd Główny uchwalił, że III-ci Kongres Związku odbędzie się w dniach 26, 27 i 28 sierpnia b. r.**

Na dzień przedtem, t. zn. 25 sierpnia odbędzie się plenarne posiedzenie Zarządu Głównego.

Następnie Zarząd Główny omawiał sprawy organizacyjne i administracyjno-związkowe, na czem zakończono obrady.

OKÓLNIK Nr. 8
W sprawie zwołania 3-go Kongresu

Do
Wszystkich Zarządów Kół Miejscowych, Okręgowych i Grup Technicznych.

Na zasadzie uchwały kwartalnego plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego, odbytego w dniach 16 i 17 czerwca r. b., postanowiono, że ze względów technicznych, t. j. krótkiego czasu przygotowania do Kongresu, aby dać możność wszystkim Kołom Miejscowym opracowania w tym kierunku rezolucyj, wybrania delegatów, oraz wniosków i przesłania takowych do Zarządów Okręgowych w celu skonkretyzowania wniosków, mających być podstawą obrad 3-go Kongresu, oraz ze względu na rozjechanie się posłów na urlopy, odroczyć ostatecznie termin Kongresu z lipca na **26, 27 i 28 sierpnia 1928 r.,** by na Kongresie tym, były reprezentowane władze centralne, jak również przedstawiciele Sejmu.

Koła Miejscowe i Grupy Techniczne, **zechcą natychmiast** zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenia i wybrać delegatów, których nazwiska i ich zastępców należy **natychmiast** przesłać do Zarządów Okręgowych, zaś Zarządy Okręgowe według stanu członków w stosunku 1 na 100 (1 na sto), prześlą gotową listę delegatów danego Okręgu, z jednoczesnem podaniem charakteru oraz miejsca służbowego, do Zarządu Głównego **do dnia 15-go sierpnia r. b.** Powyższy **termin** ustala się również dla przesłania wszystkich **wniosków,** odnoszących się do **ustawy uposażeniowej, pragmatyki służbowej, statutu, regulaminu i t.d.**

Ponadto zaznacza się, że najważniejszą sprawą na 3 Kongresie będzie **ustawa uposażeniowa, ustawa o państwowej służbie cywilnej, oraz poprawa bytu,** która po zjechaniu się Sejmu na sesję po wywczasach, znajdzie się **na porządku obrad.**

Wobec powyższego Koła Miejscowe jak również Zarządy Okręgowe, zechcą wystąpić z ogólnemi oraz uzgodnionemi wnioskami co do sprawy uposażenia i pragmatyki służbowej.

Wszystkie Koła Miejscowe, w myśl artykułu 12 Statutu Związku, wybierają delegatów w stosunku 1 na 100, a zatem mniejsze Koła Miejscowe połączą się z sąsiedniemi w ten sposób, aby 1 delegat reprezentował 100 członków. Delegaci są zobowiązani w porozumieniu z temi Kołami Miejscowemi, zwołać po Kongresie zebranie, w celu zdania sprawozdania.

Każdy delegat, który zostanie wybrany na walnem zgromadzeniu członków na Kongres, winien otrzymać od Zarządu Koła Miejscowego upoważnienie, że na takim, a takim zebraniu, został wybrany jako delegat na 3 Kongres. **Legitymacje takie winny Zarządy Kół Miejscowych wystawić w 2 egzempl.,** a mianowicie: **jeden dla przedłożenia Up., t. j. swej bezpośredniej władzy przełożonej w celu zwolnienia Go na Kongres, drugi zaś jest potrzebny dla przedłożenia go Komisji Mandatowej na Kongresie.**

Grupy techniczne na podstawie posiadanych członków w danym Okręgu, w stosunku 1 na 100, wybierają swoich delegatów na Kongres, liczba członków Gr. Tech. musi być odliczona od ogólnej liczby członków danego Okręgu w ten sposób, że liczba delegatów wybranych na Kongres pocztowców i monterów, musi się zgadzać z ogólną liczbą członków danego Okręgu.

Regulamin, porządek obrad oraz lokal, w którym odbędzie się Kongres, będzie ogłoszony w osobnym okólniku najpóźniej do dnia 15-go lipca r. b., i podany do ogólnej wiadomości członków w „Naszej Poczcie" z dn. 1 sierpnia r. b.

Zarządy Okręgowe, niezależnie od powyższego, winny na zasadzie niniejszego okólnika wysłać do Zarządów Kół Miejscowych okólnik, omawiający sprawy Kongresu, wyboru delegatów, wniosków, rezolucyj, poprawek do statutu i t. p.

UWAGA: Ze względu na to, że po nabożeństwie odbędzie się pochód do mogiły Nieznanego Żołnierza, uprasza się te K. M. które posiadają sztandary, o przywiezienie ich na Kongres.

Cześć!

Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego:

(—) *T. Chamski* — sekretarz

(—) *Stanisławski* — prezes

Zaliczenie służby wojskowej do wysługi emerytom.

Sprawę zaliczania do wysługi emyrytalnej służby wojskowej, tak zaborczej jak i polskiej, regulują postanowienia art. 15, 37, 38, i 81 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z r. 1924 poz. 46) wraz z późniejszemi uzupełnieniami oraz okólnik Prezydjum Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1925 r. L. 5885/25.

Postanowienia te jednak nie przedstawiały sprawy policzalności tej służby zupełnie jasno, zwłaszcza brak było ścisłego określenia sposobu zaliczania do wysługi emyrytalnej służby w b. państwach zaborczych, w której to kwestji odsyła ustawa do przepisów b. państw zaborczych.

W celu usunięcia tych wszystkich niedomagań, przystąpiło Ministerstwo Skarbu do opracowania okólnika, określającego zupełnie dokładnie sposób zaliczania służby wojskowej do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych.

Po uzgodnieniu stanowiska w tej sprawie z Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Spraw Wojskowych, okólnikiem z dnia 13 stycznia 1927 r. L. D. I. 21210/5/27 ustaliło Ministerstwo Skarbu następujące zasady policzalności służby wojskowej.

I. SŁUŻBA WOJSKOWA W PAŃSTWACH ZABORCZYCH.

A. Służba wojskowa w b. państwie Austrjacko-węgierskiem.

Ze służby wojskowej w b. państwie Austro-węgierskiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich wlicza się każdą czynną służbę wojskową pod warunkiem bezpośredniego przejścia z niej do państwowej służby cywilnej Austro-węgierskiej. Jako bezpośrednie przejście uważać należy również wstąpienie do wspomianej państwowej służby cywilnej, gdy odnośna osoba zwolniona już została wprawdzie z czynnej służby wojskowej, nie przestała jednak należeć do nieczynnej rezerwy wojska, obrony krajowej, lub marynarki wojennej i gdy na wydadek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia armji do stopy wojennej, względnie w razie powołania na ćwiczenia — obowiązana była stawić się do szeregów we wspomianych formacjach. Czas pozostawania w takiej rezerwie — a więc przed zupełnem zwolnieniem z tych formacyj uważany ma być na równi z czasem czynnej służby wojskowej, o ile chodzi o określenie bezpośredniego przejścia z niej do państwowej służby cywilnej. Ze względu na postanowienia art. 85 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 46 z r. 1924) — przerwy zaszłe między w sposób powyższy określoną służbą wojskową Austro-węgierską a policzalną do wysługi emerytalnej służbą państwową polską, o ile wstąpienie do niej nastąpiło najpóźniej do dnia 30 września 1923 r., nie stoją na przeszkodzie wliczeniu tych okresów służby wojskowej Austro-węgierskiej do wysługi emerytalnej polskiej, które byłyby policzalne do wysługi emerytalnej w b. państwie Austro-węgierskiem w razie bezpośredniego przejścia z czynnej służby wojskowej do służby państwowej cywilnej w tem państwie.

Przyznane osobom wojskowym b. armji Austro-węgierskiej prawo doliczania lat wojennych przy wymiarze należytości spoczynkowej przysługuje również tym funkcjonarjuszom państwowym polskim, którzy w myśl powyższego mają prawo do zaliczenia im wysługi emerytalnej służby wojskowej w b. państwie Austro-węgierskiem. Takie doliczania lat wojennych należy się również tym funkcjonarjuszom państwowym, którzy w b. państwie Austro-węgierskiem pełnili służbę w czasie wojny w swym charakterze funkcjonarjuszów państwowych cywilnych, przydzielonych do służby przy oddziałach, zakładach i innych organach operujących armji.

Osobom wymienionym w poprzednim ustępie należy się wobec tego doliczenie tylko jednego roku wojennego, jeżeli pełnili służbę wojenną przed dniem 1 sierpnia 1914 r. w jednej wojnie przez przeciąg czasu dłuższy niż jeden rok lub krócej — służbę wojenną liczyć należy podwójnie.

W czasie wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 października 1918 r. w obrębie każdego roku kalendarzowego służbę wojenną liczyć należy podwójnie, jeżeli odnośna osoba w danym roku kalendrzowym:

a) pozostawała podczas wojny conajmniej przez 3 miesiące w czynnej służbie wojskowej albo w charakterze funkcjonarjusza państwowego cywilnego, przydzielonego do służby przy oddziałach, zakładach i innych organach operujących armji, albo:

b) bez względu na czas trwania tej służby — brała udział w walkach, lub odniosła ranę w obliczu nieprzyjaciela lub z powodu trudów wojennych, a więc także z powodu chorób epidemicznych stała się niezdolną do służby.

Służba, pełniona w b. rządowej straży bezpieczeństwa we Lwowie, w Przemyślu i Krakowie od 1 listopada 1918 r. do 30 listopada 1919 r., była służbą wojskową polską. Służba ta podlega więc zaliczeniu do wysługi emerytalnej

B. Służba wojskowa w b. państwie Niemieckiem.

Ze służby wojskowej w b. państwie Niemieckiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polskich wlicza się każdy okres służby wojskowej czynnej bez ograniczenia i bez względu na przerwy w tej służbie, oraz na przerwy między nią a służbą państwową cywilną.

Jeżeli służba wojskowa przypadała na czas wojny, należy doliczyć tylko jeden rok wojenny, gdy służba wojskowa pełniona była przed dniem 1 sierpnia 1914 r. w jednej wojnie przez przeciąg czasu dłuższy niż jeden rok. W razie pełnienia jej przez jeden rok lub krócej, oraz w czasie wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 grudnia 1918 r. służba wojskowa liczy się podwójnie. Należy jednak przytem brać pod uwagę w czasie wojny każdy rokkalendarzowy z osobna i zaliczać w nim podwójnie służbę wojskową tylko pod warunkiem, gdy dana osoba w tym roku kalendarzowym:

a) brała udział w bitwie, potyczce, walce pozycyjnej albo oblężeniu;

b) nie była wprawdzie przed nieprzyjacielem, ale z powodów służbowych znajdowała się conajmniej przez dwa miesiące na terenie wojennym.

Podczas pokoju spędzona służba w marynarce wojennej niemieckiej przy podróżach poza obręb morza północnego i niemieckiego (Nord und Ostsee) ma być liczona w stosunku 40 dni za jeden miesiąc pod warunkiem, że pobyt na obcych wodach trwał bez przerwy conajmniej sześć mięcięcy.

(d. c. n.)

Z grupy technicznej.

ZWIĄZEK NIŻSZ. PRAC.
Poczty, Telegr. i Tel. R. P.
C. Gr. T. w Bydgoszczy
L. dz. 101/28.

Warszawa, dn. 16.V 28 r.

Memorjał

w sprawie umundurowania odznak technicznych.

Do
Pana Ministra Poczt i Telegrafów
w miejscu.

Ustalone okresy używalności jednostek umundurowania, wydanych do osobistego użytku dla niższych funkcjonarjuszów pocztowo - telegraficznych w myśl rozporządzenia Ministerstwa z dnia 6 kwietnia 1927 r. Dziennik Urzędowy Nr. 20 z dnia 15 czerwca 1927 r. Okresy używalności są dla pracowników technicznych niedostateczne, ponieważ pracownicy techniczni, którzy pracują przy konserwacji, budowy linji, oraz przy zasobnikach i t. p., umundurowania zużywają się znacznie wcześniej niż u pracowników pocztowych.

Wobec tego prosimy uprzejmie Ministerstwo Poczt i Telegrafów o skrócenie okresów używalności jednostek mundurowych dla pracowników technicznych, a mianowicie:

zimowe mundury . . . . . 1 i 1/2 roku
letnie „ . . . . . 1 rok
płaszcze . . . . 2 lata

Następnie prosimy o wydanie wszystkim szoferom pocztowym na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej kompletnych skórzanych ubrań i butów z cholewami, gdyż praca takowych naraża ich przy niedostatecznym zabezpieczeniu na przemoknięcie, a co w ślad za tem idzie, powoduje chorobę i ogólny upadek zdrowia.

Ażeby zabezpieczyć ubrania skórzane przed zbyt prędkim zniszczeniem, uprasza się o wydanie odpowiednich ubrań ochronnych, kombinezów.

W sprawie odznak dla monterów.

Z powodu jednolitych odznak, ustalonych dla pracowników pocztowo - telegraficznych, zwraca się często publiczność w celach informacyjnych do tychże pracowników, którzy nie mogą udzielić informacyj, skutkiem czego powstają często zatargi i nieuzasadnione skargi, na nieuprzejmość pracowników pocztowych, które krzywdzą tych ostatnich.

Aby zapobiedz tym niedomaganiom, prosimy ustanowić odrębne odznaki dla pracowników technicznych, które pozwoliłyby publiczności orjentować się w rodzajach służby.

Jednolite bowiem umundurowanie wszystkich pracowników pocztowych sprowadza wyżej wymienione niedogodności.

Pozatem w służbie zewnętrznej pracowników technicznych osobne odznaki znacznie ułatwią wykonanie przez nich prac i umożliwią w nagłych wypadkach współdziałanie z nimi władz wojskowych i policyjnych, oraz ludności cywilnej.

Wobec powyższego, Zarząd Centr. Gr. Tech. prosi o ustanowienie dla pracowników technicznych innych odznak, któreby z łatwością pozwalały ich odróżniać od pracowników pocztowych.

Zarząd Centr. Gr. Tech.
Warszyński.
Prezes

ZWIĄZEK NIŻSZ. PRAC.
Poczty, Telegr. i Tel. R. P.
C. Gr. T. w Bydgoszczy
L. dz. 100/28.

Warszawa, dn. 16.V 28 r.

Memorjał

w sprawie przeszeregowania, rozszerzenia etatów, oraz kursów dla niższych pracowników technicznych.

Do
Pana Ministra Poczt i Telegrafów
w miejscu.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 17 lutego r. b. i rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów L. dz. 1687/I, oraz ogłoszonego postanowienia zawartego w powyżej wspomnianym rozporządzeniu, zostało przeprowadzone przeszeregowanie niższych pracowników pocztowo - telegraficznych.

Przeszeregowanie, o ile chodzi o niższych pracowników technicznych, otrzymało nadzwyczajny awans w tym samym stopniu jak pracownicy pocztowi. Ponieważ pracownicy techniczni posiadali już znacznie wyższe grupy, przeto obecnie przy przeszeregowaniu nie zostali posunięci do wyższych grup uposażeniowych. np. pracownicy pocztowi po 6 latach służby mają możność być posunięci z XV do XIII gr. up., natomiast egzaminowani nadzorcy telegraficzni, względnie werkmistrze, którzy nie mają uwidocznionych 10 lat służby, pozostaną nadal w grupie XIII.

Uważamy to za wielce krzywdzące, ponieważ czynności funkcjonarjusza technicznego wymagają znacznie większej energji, wysiłku umysłowego, sprawności i wytrzymałości fizycznej, niż czynności funkcjonarjusza pocztowego, zwłaszcza monterzy są głów-

nym czynnikiem sprawności ruchu telegraf. i telef. Wobec wymaganej, daleko — idącej specjalizacji każdego niższego pracownika technicznego, mamy zaszczyt przedłożyć Panu Ministrowi następujące postulaty:

1. Posunięcie wszystkich egzaminowanych nadzorców, wzgl. werkmistrzów telegr. bez wyjątku o jedną grupę wzwyż, którzy nie zostali przeszeregowani do wyższych grup uposażeniowych z dniem 1 marca r. b. (ad personam), a w szczególności przeszeregowanie z XIII do XII grupy, gdyż takowych pozostawiono obecnie na równym stopniu z niekwalifikowanemi pracownikami. Prosimy o ustalenie zasady, iż niżsi pracownicy techniczni winni rozpocząć służbę: a) monterzy w XIII gr. upos. b) nadzorcy wzgl. werkmistrze telegr. w XII gr. upos.

2. Nieegzaminowanym dać możność złożenia egzaminu fachowego, w tym kierunku prosimy o wydanie odpowiedniego zarządzenia, ażeby we wszystkich Dyrekcjach Okręgowych odbywały się kursa fachowe, tak zwane nadzorców, jak to ma miejsce w Okręgu Bydgoskim i ujednostajnienia egzaminów na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Rozszerzenie etatów technicznych, gdyż ilość monterów jest niezmiernie szczupła i wymaga jaknajszybszego powiększenia we wszystkich Dyrekcjach Okręgowych, przez co monterzy nie mogą należycie swych obowiązków wykonać według wymagań przepisów fachowości i wobec stałego zwiększania się sieci telegraficzno-telefonicznej, w szczególności w Okręgu Bydgoskim. Zaznaczyć też należy, iż w tym dziale służby pracują całe rzesze pracowników (robotnicy telegraficzni), mających po 5 i więcej lat służby z egzaminem wstępnym na niższych pracowników technicznych, pomimo tego nie otrzymują etatu.

4. Unormowanie pracy monterów tak, aby monterzy wykonywali tylko służbę techniczną. Dotychczas bowiem, praktykuje się np. w Dyrekcji Bygoskiej, że montera używa się do roznoszenia listów i obsługi pociągów ambulansowych, przez co cierpi niejednokrotnie ruch telefoniczny i telegraficzny, a Państwo w tym wypadku ponosi straty.

5. Wierzymy, iż opieka jaką Pan Minister otoczył personel pocztowy, znajdzie swój wyraz w uznaniu przedłożonych przez nas postulatów za słuszne i żywimy nadzieję, że takowe zostaną przychylnie załatwione.

Zarz. Centr. Gr. Techn

Warszyński.

Prezes

Dział organizacyjny.

Zjazd delegatów Okręgu Lwowskiego.

Dnia 21.XI.1927 r. odbył się Zjazd delegatów Okręgu Lwowskiego w lokalu Związku przy ul. Ossolińskich Nr. 10.

Zjazd zagaił prezes Zarządu Okręgowego kol. Bauknecht i powitał przedstawiciela Zarządu Głównego w osobie prezesa kol. Stanisławskiego z Warszawy, prezesa Zarządu Okręgowego z Poznania kol. Urbaniaka, prezesa Zarz. Okręg. z Lublina kol. Podgórskiego, kol. Sitka z Warszawy, Zielińskiego z Bydgoszczy, Smyka i Ryklińskiego z Krakowa i Gorzkowskiego z Łodzi.

Na marszałka Zjazdu powołano jednogłośnie kolegę Urbaniaka z Poznania. Po sprawozdaniu Zarządu Okręgowego i po krótkiej rzeczowej dyskusji na wniosek przewodniczącego Kom. Rew. udzielono ustępującemu Zarządowi jednogłośnie absolutorjum. Po przerwie obiadowej prezes Zarz. Główn. Kol. Stanisławski wygłosił referat w sprawach organizacyjnych, poczem przystąpiono do wyboru Zarządu, w skład którego weszli: prezes kol. Bauknecht, wice-prezes kol. Dudka Edward, sekretarz kol. Dorosz Rudolf zastępca kol. Jarocki, skarbnik kol. Nowosiadły, zastępca kol. Borkusz, Kom. Rew. kol.: Dubalski, Gałuszka i Marczek, zastępcy kol.: Adamczyk i Hruby.

Następnie omawiano sprawy dotyczące uregulowania płac, pragmatyki służbowej, mundurów, pomocy lekarskiej, opłat szkolnych, budowy mieszkań dla niższ. prac. poczt., przeszeregowania i t. p. O godz. 4 rano zebranie zakończono.

PUCK.

Dnia 12 lutego r. b. odbyło się doroczne zebranie K. M. Puck., w domu kol. Szefki. Zebranie zagaił prezes Koła, kol. Szefka, następnie przeczytano protokuł z ostatniego zebrania. Na przewodniczącego powołano kol. Zelina z Helu, który na sekretarza wybrał kol. Konkola z Polchowa. Dotychczasowy Zarząd zdał sprawozdanie ze swej działalności, a skarbnik przedłożył sprawozdanie kasowe, które przedstawia się następująco:

Przychód	262.01 zł.
Rozchód	136.96 zł.
Saldo . .	125.05 zł.

Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli:

Prezezes kol. Szefka, wice-prezes Marschall, sekretarz Kujath, zastępca Kunath, do Komisji rewizyjnej weszli kol.: Kunath i Zelin z Helu i na ławników kol.: Kunc i Jaskowski.

K. M. NOWY SĄCZ.

W dniu 18 lutego r. b. odbyło się roczne walne zebranie Koła Miejscowego, które zagaił prezes Koła Kol. Szmajdor. Na przewodniczącego powołano Kol. Szczeglę Karola, zaś na sekretarza kol. Ptaszka Antoniego.

Sprawozdanie z rocznej działalności Koła składali przezes, sekretarz, skarbnik i Komisja Rewizyjna. Sprawozdanie wykazuje, że Koło rozwija się stale, posiadając już 35 członków. Komisja Rewizyjna stwierdziła, że kasa znajduje się w najlepszym porządku, wobec tego ustępującemu Zarządowi udzielono absolutorjum. Wybory do Zarządu dały wynik następujący:

Prezes kol. Antoni Ptaszek, wice-prezes kol. Paweł Witek, sekretarz Andrzej Szmajdor, zastępca Jakób Pietras, skarbnik Karol Szczygieł, zastępca Tomasz Skurnug. Komisja Rewizyjna: Jan Kaleta, Franciszek Bosiaga, Michał Czwarkiel, Onufry Klępa, Jan Hołysz.

STANISŁAWÓW.

Dnia 19 lutego r. b. o godz. 9-ej rano w sali Rady Powiatowej, odbyło się zebranie K. M. Stanisławów. Na zebraniu obecny był Pan Dyrektor Łękowski ze Stanisławowa, delegat okręgowy kol. Ric, Nazar z Kałusza, Smykała ze Śniatyna, Danciewicz z Niznowa, Struk z Tyśmiewic, Bojko z Jaremcza i inni.

Na przewodniczącego wybrano kolegę Nazara z Kałusza. Delegat okręgowy, kolega Ric, powitał gości i licznie zebranych członków. Pan dyrekter Łękawski podziękował za przywitanie i przemówiwszy kilka słów do zebranych, wzniósł okrzyk na cześć obecnego Rządu, Pana Prezydenta Rzplitej i pierwszego Marszałka J. Piłsudskiego. Po odczytaniu protokułu z I walnego zgromadzenia, kol. prezes Gerlach zdał sprawozdanie za rok ubiegły i zaznaczył, że pomimo trudnych warunków, Koło Miejswowe rozwija się jednak pomyślnie. Kol. Hruby zdał sprawozdanie kasowe z którego wynika, że przychód wynosi 228.20 zł., a rozchód 163.77 zł.

Koło Miejscowe posiada 64.43 zł. za rok 1927. Pozatem Koło Miejscowe posiada Kasę Koleżeńską, której kapitał wynosi 806.09 zł.

Komisja Rewizyjna znalazła stan kasy w najlepszym porządku. Na wniosek kol. Berczańskiego udzielono ustępującemu zarządowi absolutorjum. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu w skład którego weszli: prezes kol. Chrobaka, wice prezes Kibała, sekretarz Szczepański, skarbnik Hruba, oraz delegat okręgowy również kol. Hruba. Wydz. kol.: Zieliński, Żwirko, Hrynków, Pawluk, Bereżański, Sandaluk. Zastępcy: Czekałowski, Suchański, Samel, Wąsik. Komisja Rewizyjna: Bereżański, Hrynków, Żwirko.

Kol. prezes Hrobak podziękował Walnemu Zgromadzeniu za wybór i przemówił do zebranych w sprawie wyborów do Sejmu i Senatu, nawołując aby wszyscy jak jeden mąż poparli Bezpartyjny Blok i głosowali na listę Nr. I.

K M. POZNAŃ.

Dnia 14 marca r. b. o g. 20-ej odbyło się walne zebranie Koła przy udziale 150 członków. Zagaił zebranie kol. prezes Piasecki.

Na przewodniczącego wybrano jednogłośnie kol. Cenkiera, na sekretarza kol. Jeziorowskiego, na ławników kol. Gorączniaka i Skowrońskiego.

Po odczytaniu protokułu z ostatniego zebrania, ustępujący Zarząd zdał sprawozdanie ze swej całorocznej działalności za czas od 1.3.27 r. do 28.2.28 r. Zebrań odbyło się 14 z tego 2 walne, 1 nadzwyczajne i 11 zwyczajnych.

Posiedzeń Zarządu odbyło się 69.

Członków płatnych liczyło tut. Koło z dniem 28.2.28 r. 380, a obecnie osiągnęło cyfrę 400, co jest najlepszym dowodem iż organizacja rozwija się bardzo pomyślnie. Dnia 1 maja 1927 r. obchodziło tut. Koło uroczystość poświęcenia sztandaru, która wypadła bardzo imponująco i pozostawiła na uczestnikach niezatarte i miłe wpomnienie.

Stan kasy za czas od 1 marca 1927 r. do 28 lutego 1928 r. przedstawia się następująco:

Ogólny dochód 12.385.89 zł.
„ rozchód 10.612.46 zł.

Saldo 1.773.43 zł. łącznie z posiadanym majątkiem Koła.

Kom. Rew. stwierdziła, że stan kasy znajduje się w należytym porządku i na wniosek kol. Kiszki udzielono ustępującemu Zarządowi jednogłośnie absolutorjum.

Kol. Kiszka i skarbnik Okr. Mosiężny, w imieniu Zarz. Okręg. dziękowali za ciężką i trudną pracę, oraz za wzorową gospogarkę, czego dowodem pokaźny obrót pieniężny oraz duża ilość członków, dochodząca do liczby 400.

Zebrani z zainteresowaniem i żywym zadowoleniem wysłuchali sprawozdania, następnie w dowód uznania za pracę uchwalono ustępującemu Zarządowi udzielić po 50 zł. gratyfikacji.

Do Zarządu zostali wybrani: prezes Piasecki Stanisław (po raz trzeci) zast. Albrecht Leon (2-gi raz sekretarz Jeziorowski Sylwester (po raz trzeci) zastępca Sikorski Antoni, skarbnik Gielnik Jan (3-ci raz), zast. Piotrowski Michał. Do Kom. Rew. Chojnacki Jan (3-ci raz), Piotrowski Michał, Jankowiak Stanisław. Ławnicy: Babs Hilary, Triebwasser Stanisław (2-gi raz) Józefowski Stanisław i Labus Konstanty.

KOWEL.

Dnia 19 marca r. b. o godz. 3 m. 15 w sali Urzędu Pocztowego odbyło się walne zgromadzenie miejscowego koła.

Po sprawozdaniu z całorocznej działalności jednogłośnie udzielono ustępującemu Zarządowi absolutorjum, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: prezes kol. Górniak Józef, wice-prezes Wojdak J. sekretarz Stępniewski A., zastępca Sokołowski M., skarbnik Karaś Jan, zastępca Dudlak J.

Do Komisji Rew. weszli kol.: Sowiński, Kasprzak. Czechowski i dwóch zastępców: Gilewski i Cnota. W wolnych wnioskach zebrani członkowie jednogłośnie uchwalili protest przeciwko egzaminom dla tych pracowników którzy przesłużyli na poczcie od 5 do 20 lat.

Następnie uchwalono szereg żądań:

1. O zniżkowe bilety na kolei dla rodzin niższych pracowników pocztowych na przejazd chociażby dwa razy do roku.

2. Bezpłatnego lekarstwa i wolnego wyboru lekarza.

3. Wydawania sukna na umundurowanie, z którego każdy pracownik uszyje sobie umundurowanie według formy ustalonej w Dzienniku Urzędowym.

PŁOCK,

W dniu 24 czerwca r. b. odbyło się Konstytucyjne zebranie przy licznym udziale członków na które przybył z Warszawy sekretarz Zarządu Głównego Kol. Chamski Tadeusz.

Na przewodniczącego wybrano jednogłośnie kol. Machczyńskiego Józefa, na sekr. kol. Jasińskiego Stanisława, na ławników kol.: Kucharskiego Józefa i Piskorskiego Franciszka.

Po wygłoszonym referacie sekretarza Zarządu Głównego Kol. Chamskiego i omówieniu spraw organizacyjnych, przystąpiono do wyboru Zarządu Koła w skład którego weszli: prezes — Rykaczewski Jan, wice-prezes — Drypczewski Franciszek, sekretarz — Jasiński Stanisław, zastępca Kamiński Józef, skarbnik Machczyński Józef, zastępca — Tomaszewski Józef.

K. M. WŁOCŁAWEK.

Dnia 1 kwietnia r. b. odbyło się zebranie K. M. Włocławek, które zagaił prezes Koła, kol. Majewski. Na zebraniu byli obecni z Zarządu Głównego sekretarz kol. Chamski Tadeusz i skarbnik, kol. Popielczyk Marceli.

Sekretarz Zarz. Głów. kol. Chamski wygłosił obszerny referat w sprawie pragmatyki służbowej i urlopów wypoczynkowych, a skarbnik kol. Popielczyk o organizacji Zw. Niż. Prac. P. T. i T.

Zebrani, po wysłuchaniu referatów kol. Chamskiego i Popielczyka, wyrazili pełne zaufanie dla Zarządu Głównego Związku za jego pracę dla niższych prac. poczt.

REZOLUCJE K. M. CZĘSTOCHOWA.

Dnia 17 kwietnia 1928 r. na zebraniu zwyczajnem K. M. Częstochowa uchwalono następujące rezolucje:

1. Zgromadzeni domagają się wprowadzenia kursów przygotowawczych do egzaminów.
2. zniesienia potrąceń od awansu.
3. skrócenia czasu służby do otrzymania X st. sł. z 24 na 20 lat.
4. Zwolnienia od egzaminów tych, którzy mają piętnaście lat służby nienagannej.
5. przestrzeganie 8 godzinnego dnia pracy.
6. wprowadzenia równych urlopów dla służby niższej i średniej.
7. zniesienia nazwy „woźny".
8. wolnego wyboru lekarza i pełnego pokrycia kosztów leczniczych przez Państwo.

Sprostowania.

W numerze 7 „Naszej Poczty" z dnia maja r. b. w odcinku „Stan elektryczny" wkradł się następujący błąd „w telegrafji posługujemy się ogniwami niestałemi", a powinno być: „w telefonji posługujemy się ogniwami niestałemi".

W „Naszej Poczcie" z dn. 1-go czerwca r. b. w sprawozdaniu z poświęcenia sztandaru K. M. Międzychód, pominięto fakt, iż w pierwszej parze przyjął godność Ojca Chrzestnego Minister P. i T. Pan Bogusław Miedziński, którego zastąpił Prezes Dyrekcji P. i T. w Poznaniu p. Kaźmierski.

Ogłoszenie.

Dnia 15-go lipca r. b. odbędzie się uroczystość poświęcenia sztandaru K. M. Damasławek.

Zaślubiny.

W niedzielę dnia 3-go czerwca 1928 r. o godz. 17 m. 30 w Kościele Najświętszej Panny Marji na Nowym Mieście odbył się ślub sekretarza Kasy Pogrzebowej Okręgu Warszawskiego Kol. Więcka Franciszka z p. Heleną Małecką.

Młodej Parze na nowej drodze życia „Szczęść Boże".

Nekrologja.

Dnia 4 czerwca r. b. odbył się pogrzeb Kolegi i członka Zw. Niż. Prac. P. T. i T. K. M. Toruń Kol. Webera Romana W imieniu Zarządu wyjechał na pogrzeb kol. Neuman wraz ze sztandarem i złożył na dowód miłości koleżeńskiej na grobie zmarłego wieniec.

Złożenie zwłok nastąpiło na cmentarzu parafjalnym w Grabiach.

Na pogrzeb wysłało grono pracowników U. T. delegację wraz z wieńcem.

Dnia 12-go czerwca r. b. zmarł członek K. M. Białystok, ś. p. Kol. Świerpiel Wincenty.

Cześć Ich Pamięci!

Popierajcie waszą prasę zawodową!!!

Wydawca: Zw. Niższych Prac. Poczt, Telegraf. i Tel. Redaktor odpow.: Jan Stanisławski. Warszawa.

Druk. St. Szulc i S-ka. Warszawa, Al. Jerozolimska 65, tel. 504-91.